

Nr 2.

Ankom till riksdagens kansli den 7 mars 1919 kl. 3 e. m.

Andra kammarens femte tillfälliga utskotts utlåtande, nr 2, i anledning av väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t angående initiativ till internationell överenskommelse rörande fastslående av livets okränkbarhet såsom grundval för en mänsklig samhällsordning.

I en inom andra kammaren av herr *Werner* väckt motion, nr 313, har yrkats »att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t anhålla, att den svenska regeringen måtte taga initiativ till att med anledning av världskrigens och inbördeskrigens blodsutgjutelse samt ständrätternas, revolutionernas och kontrarevolutionernas blodsterror genom internationell överenskommelse och särskilt vid den blivande fredsuppgörelsen *livets okränkbarhet* fastslås såsom grundval för en mänsklig samhällsordning samt såsom ett uttryck därför dödsstraffet utplånas ur staternas strafflagstiftning.»

I motionen, som icke innehåller motivering för det gjorda yrkandet, hänvisas i sådant hänseende till en av herr *Lindhagen* inom första kammaren väckt motion, nr 118.

Inför den ringaktning för betydelsen av det mänskliga livet, som kommit till uttryck och även blivit en följd av världskriget samt inre stridigheter inom vissa nationer, hava motionärerna känt sig uppfordrade att verka för att livets okränkbarhet fastslås såsom grundval för en mänsklig samhällsordning. Utskottet behjärtar till fullo motionärernas goda mening, men kan icke undgå att finna, att motionärerna överskattat

Bihang till riksdagens protokoll 1919. 13 saml. 5 avd. 2 häft. (Nr 2—3.) 1

lagstiftningens betydelse som värn mot den blodsterror, för vilken de uttala sin, helt säkert av alla normalt kännande civiliserade människor delade avsky. Som ett uttryck för sin anslutning till principen om livets okränkbarhet hava motionärerna påyrkat dödsstraffets utplånande ur staternas strafflagstiftning och ha i sådant syfte påkallat svenskt regeringsinitiativ. Utskottet får framhålla, att en av första lagutskottet med anledning av en annan av herr Lindhagen väckt motion föreslagen utredning om dödsstraffets borttagande som straffart i den allmänna strafflagen m. m. genom första kammarens beslut i ämnet icke vunnit riksdagens bifall. Då sålunda frågan om dödsstraffets avskaffande icke blivit för svensk del avgjord, torde svenskt initiativ till andra makter i denna sak icke kunna komma i fråga. Då härjämte utskottet håller före, att en framställning till förmån för motionärernas principiella yrkande icke nu kan leda till någon praktisk påföljd, har utskottet ansett sig böra avstyrka bifall till motionen.

Utskottet hemställer,

att ifrågavarande motion icke måtte till någon
andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 7 mars 1919.

På utskottets vägnar:

IVAR SWARTLING.

Närvarande: herrar Swartling, Ljungberg, Bengtsson i Kullen, Sjöström, Andersson i Prästbol, Johansson i Hässlås, Svanberg, Johansson i Olstorp, Smedberg och Olsson i Morastrand.
